

Ezek volnánk t. közgyűlés, azon főbb tényezők, melyeket szerény véleményem szerint a gesztenye gazdasági értékének méltatásánál figyelembe kell vennünk. Adataim talán hiányosabbak egy és más tekintetben, hogyses e nemes fanem kitűnő tulajdonságait a megérdemelt világitásba helyezhetnék. Bennem azonban azon szilárd meggyőződést érlelték meg, hogy valóban nagy kár volna azokat az előnyöket, melyeket e fanem Magyarország erdőgazdáinak, sőt sok esetben a mezőgazdaságnak is nyujthat, továbbra is felhasználatlanul hagyni.

Ezért felette nagy örömömre szolgálna, ha igénytelen előadásom alkalmat nyujthatna a t. közgyűlésnek is arra, hogy irányadó véleményének kifejezése által, az érdekelteknek figyelmét széles körben felhivja az erdőtenyésztésnek ezen nézetem szerint igen fontos kérdésére!

Titkári jelentés az Országos Erdészeti Egyesület 1884-ik évi közgyűlésén.

Előadta: Horváth Sándor.

Tisztelt közgyűlés! Egyesületi életünknek most bezáródó időszaka, mely a mult év végén megtartott közgyűlésünkkel vette kezdetét, ezuttal ismét rövid időre, alig nyolcz és fél hónapra terjed. Tiszteletteljes jelentésem tehát, melylyel egyesületünknek ezen idő alatt kifejtett munkálkodását vázolni óhajtom, szintén csak rövid időre fogja a tisztelt közgyűlés becses figyelmét igénybe venni.

Kilenczedfél havi tevékenységünk egyes főbb mozzanatai különben is már érintve és méltatva lettek mélyen tisztelt elnökünk ő nagyméltóságának most hallott beszédében, más fontosabb ügyek pedig tanácskozásunk sorrendjén külön előterjesztés alakjában fognak a tisztelt közgyűlés elé terjesztetni.

Ezeket tehát — hogy ismétlésekbe ne kelljen bocsátkoznom, csak futólag leszek bátor megemlíteni, előrebocsátva minde-
nekelőtt az igazgató válaszmány azon intézkedéseit, melyek a
mult évi közgyűlés egyenes határozatainak képezik kifolyását.

Egyike ezen határozatoknak tudvalevőleg mostani köz-
gyűlésünknek megtartására vonatkozott, utasítást adván az
igazgatóválaszmannak, hogy ez évi tanácskozásainkat Keszthelyre és környékére hívja össze.

Alapul e határozatra azon szives meghívás szolgált, melyet
a keszthelyi uradalom elhunyt tulajdonosa, néhai idősb gróf
Fesztetich Tasziló még 1882-ben intézett egyesületünkhöz s
melyet később az uradalom mostani tulajdonosa is megújított.
Czélja pedig az volt, hogy a magyar erdőgazdaközönségnek
alkalom nyujtassék a Dunántul erdőgazdasági viszonyainak
megismerésére s hogy másfelől tömeges megjelenésünkkel és
eszmecseréinkkel lehetőségig fokozzuk azon érdeklődést, melyet
az ország ezen közgazdasági tekintetben előre haladott vidéke
törekvéseink iránt újabb időben tanusit.

A közgyűlés ezen határozata — mint bizonyára felesle-
ges is megemlítenem — egyesületünktől nem függő akadályok
miatt nem mehetett teljesebe, de a czél elérése, Pécs sz.
kir. város nagyérdemü közönségének hazafias és vendégszerető
meghívása folytán, így is egész teljességében lehetővé vált.

Egy másik határozata közgyűlésünknek a házszerzés kér-
désének tanulmányozásával bizta meg az igazgatóválaszmannyt,
mely, mint a közgyűlés t. tagjai közül sokan emlékezni fog-
nak, egy erdészeti szakmuzeum felállítására tett indítványnyal
kapcsolatban hozatott szőnyegre mult évi tanácskozásaink
alkalmával. A közgyűlés ugyanis teljes figyelmére méltatván
azon nyomós okokat, melyeket akkor több szaktársunk egy
ily ismeretterjesztésre szolgáló intézmény alapítása mellett fel-
hozott, az előterjesztett indítványt egész terjedelmében magáévá

tette. Miután azonban egy nagyobb arányokban berendezett muzeum létesítésére addig gondolni sem lehetett, míg az egyesület saját megfelelő helyiségekkel nem rendelkezik, a kérdést egyelőre tanulmányozás végett az igazgatóválasztmányak adta ki, azzal a meghagyással, hogy a muzeum kérdését a házszerzés kérdésével kapcsolatban tegye megfontolás tárgyává.

Ezen megbizás alapján az igazgatóválasztmány első sorban a házszerzés ügyében járt el, megállapodásra igyekezvén jutni mindenekelőtt azon kérdésekre nézve, melyek egyfelől az építendő egyesületi ház terjedelmével s másfelől a megszerzendő telek helyének megválasztásával kapcsolatban felmerültek. A főkérdés t. i. az volt, hogy az építkezést, szorosán az egyesület mostani korlátozott igényeihez alkalmazkodva, szerényebb módon tervezzük-e — avagy figyelemmel a jövő követelményeire, oly épület emelésében állapodjunk meg, mely a főváros előkelő részén foglalva helyet, minden tekintetben megfeleljen azon követelményeknek, melyeket egy országos testület középületéhez kötni lehet.

Az első esetben a kitűzött czélt kétségkívül készpénzvagyionunk mostani készletével is könnyen elérhetnők; szerény épületünket azonban a főváros építészeti szabályai folytán csak a város külsőbb részeiben vagy valamelyik mellékutczában helyezhetnők el s e mellett a befektetett tőkének is alig élvezhetné egyesületünk más hasznát, mint azt, hogy valamelyik szerény helyén a fővárosnak saját szükségleteire szolgáló helyiségekkel el volna látva.

A második esethen ellenben nem lenne ugyan kizárva az a lehetőség sem, hogy az építkezés költségei esetleg túlhaladják azt az összeget, melylyel készértékben ez idő szerint rendelkezünk s hogy ennél fogva későbbi folyó jövedelmeink egy részét is a terhek törlesztésére kellene fordítanunk, de

ezen áldozatok árán azután a főváros előkelő helyén oly középületet is emelhetnénk, mely nemcsak egyesületünk jövődöbeli növekvő igényeit elégítené ki teljesen, hanem a mellett, hogy az egyesületnek kényelmes és egy országos testület szükségleteihez méltó helyiségeket nyujtana, bérjövödelmeiből a befektetett tőke kamatait is megtérítené. Ez a szempont a főváros mostani viszonyai között mindenestre gazdasági tekintetben is az utóbbi tervet tünteti fel előnyösebbnek s ezért az igazgatóválasztmány ennek ajánlásában állapotott meg, intézkedvén egyuttal, hogy a mostani közgyűlésig, ha csak lehetséges, a telekszerzés kérdése is előkészítettessék.

Az ez ellenben tett lépéseket, mint a t. közgyűlés az igazgatóválasztmány erre vonatkozó későbbi előterjesztéséből meggyőződhetik — részben siker is kísérte, a mennyiben egyesületünknek alapos reménye lehet, hogy a főváros hazafias támogatása mellett oly telek birtokába jut, mely minden követelménynek a legteljesebb mértékben megfelel.

A mi azonban a szakmuzeum kérdését illeti, az ennek létesítésére vonatkozó javaslatok előterjesztését az igazgatóválasztmánynak későbbi időre kellett elhalasztania. Mert, mint könnyen belátható, egy oly intézmény felállításáról, melynél a berendezés arányai és módozatai főleg a rendelkezésre álló helyiségektől és a rá fordítható áldozatoktól függ, még csak vázlatos tervet készíteni is alig lehetséges addig, míg a most említett feltételek világosan meg nem állapíttatnak.

Egyébiránt az erdészeti közönség figyelme, melynek áldozatkésztségére a muzeumban elhelyezendő tárgyak összegyűjtésénél annak idejében számítani fog egyesületünk, mult évi tárgyalásaink által már felhivatott e közérdekű ügyre s épp ezért nem hihető, hogy a kezdeményezés rövid időre való elhalasztása az eredménynek bármi tekintetben ártalmára lehetne.

Más okokból elhalasztani volt kénytelen az igazgatóválasztmány azon javaslatok előterjesztését is, melyeket a múlt évi közgyűlés határozatából az állami erdőtiszték helyzetének javítása ügyében ezuttal előterjeszteni kellett volna.

Az államszolgálatban álló erdőtiszték javadalmazásának emelését az igazgatóválasztmány most, midőn a köztisztviselők anyagi helyzetének aránytalanságát a fennálló viszonyokkal s az azokból folyó szükségletekkel szemben országszerte általánosan hangoztatják s midőn az e tekintetben felmerülő panaszok jogosultságát mindenki elismeri, nemcsak méltányosnak, de maga a szolgálat érdekében is sürgősen szükségesnek ismeri.

Mert míg egyfelől nem lehet tagadni, hogy a megkövetelt kvalifikációhoz és a szolgálat nehézségeihez képest talán valamennyi tisztviselő között az erdőtiszték vannak a legszerényebben javadalmazva, addig azt is el lehet mondani, hogy a tisztviselők helyzetének méltányos és czélszerű módon eszközölt javításából sem hárulna vissza sehol annyi előny a szolgálatra nézve, mint épen az államerdészethél.

Mert — mint azok előtt, kik az erdőgazdaság természetét ismerik, tudva van — az erdészeti szolgálatnál a kezelés sikere első sorban az intéző tapasztaltságától, a helyi viszonyok alapos ismeretétől függ, minélfogva az első követelmény, melyet itt szem elől téveszteni nem szabad, az, hogy az egyes állomásokat ellátó tisztviselők a helyett, hogy gyakran felváltanak egymást, minél tovább, sőt ha lehetséges, állandóan megmaradjanak helyeiken.

Ezt a gazdasági tekintetekben egyedül helyes szolgálati elvet azonban következetesen keresztülvinni, addig, míg a tisztviselők ugyanazon állomáson csak a kezdetben élvezett szerény illetményekkel maradhatnak meg, nem volna igazságos, de a legtöbb esetben nem is volna lehetséges. Mindenesetre

alig lehetne kétségbe vonni, hogy a szolgálat ezen ágánál maga az állam közvetlen érdeke is megkívánja, hogy a tisztviselők mostani szerény helyzetén a viszonyokhoz mértén általában s az ugynevezett quinquenniális rendszer alkalmazása útján az előbb említett irányban minél előbb javítva legyen, s épp ezért az igazgatóválasztmánynak is az a meggyőződése, hogy az országos erdészeti egyesületnek nemcsak a humanitás szempontjából, hanem a mi szorosán véve is feladatát képezi, az erdőgazdaság fejlődésének biztosítása céljából is támogatnia kell a tisztviselők ezen irányban nyilvánuló óhajtásait.

S ha mindamellet az igazgatóválasztmány most még kész javaslatokat nem terjeszthet a t. közgyűlés elé, annak oka egyedül abban a körülményben keresendő, hogy azon szűkebb körű bizottság, melyet a kérdés tanulmányozására kiküldött, munkálatával az utolsó választmányi ülésig, közbejött akadályok miatt, nem készülhetett el.

Ennek folytán tehát az igazgatóválasztmány meghagyásából azon tiszteletteljes kérést bátorkodom a t. közgyűlés elé terjeszteni, hogy a mult évi közgyűlésnek ezen fontos ügyben hozott határozatát továbbra is fenntartani méltóztatnék, oly módosítással azonban, hogy az igazgatóválasztmány ne csupán javaslattételre utasíttassék, hanem hatalmaztassék fel egyuttal arra is, hogy abban az esetben, ha a czélszerűeknek ismert lépések megtételére időközben kedvező alkalom nyílik, ezeket az egyesület nevében még a jövő közgyűlés előtt megtehesse.

Tevékenységünk főbb mazzanatainak további vázolásánál első sorban azon lépéseinket kellene felemlítenem, a melyeket az igazgató választmány egyesületünknek az ugynevezett tariffa-bizottságban és a közlekedési tanácsban való képviseltetése érdekében tett. Minthogy azonban ezeknek sikeréről mélyen tisztelt elnökünk ő nagyméltósága már részletesen megemlékezett, részemről csupán annyit említek itt meg, hogy

azon figyelemért, melyben egyesületünket báró Kemény Gábor közlekedési minister ur ezen ügyben részesítette, ismételen is hálás köszönetünket fejeztük ki.

Hasonló tartalmu feliratot intéztünk gróf Széchényi Pál földmívelési minister urhoz is, azon fontos erdészeti törvény alkalmából, mely az állami erdők eladásából befolyó pénzeknek felhasználásáról alkottatott s a melyel egyesületünknek több rendbeli igen fontos fölterjesztése nyert kedvező elintézt.

A szakoktatásügyel, mely mostani tanácskozásainknak is egyik figyelmet érdemlő tárgyát fogja képezni, szintén foglalkozott egyesületünk, bár erre alkalmat csupán egy magántermészetü megkeresés nyújtott, melyet egyik tagtársunk intézett volt egyesületünkhöz azon kérelemmel, hogy részére az erdészeti államvizsga letételéhez szükséges engedélyt, melyet, miután érettségi bizonyítvánnyal nem bir, egyszerű folyamodás utján nem remél megnyerni, kieszközöljük.

Az igazgatóválasztmány e kérelmet ugyan nem vélte teljesíthetőnek, mivel az erdészeti szakképzettség színvonalának fenntartása érdekében az erre vonatkozó üdvös szabályok szigorú érvényesítését maga is szükségesnek találja. Mint-hogy azonban ez az eset is arra mutat, hogy a selmeczi felsőbb tanintézet rendkívüli hallgatói közé, kiktől a teljes előképzettség igazolása nem kívántatik meg, olyanok is lépnek be, kiket az a hiu remény kecsegtet, hogy később, ha az akadémiai tanfolyamot elvégezték, elnézésből az államvizsga letételére s ezen az uton a teljes erdőtisztai kvalifikáció megszerzésére is engedélyt és módot nyertek, a nélkül, hogy az ezen kvalifikáció megszerzésének előfeltételét képező követelményeknek megfelelték volna: szükségesnek tartotta a választmány felsőbb helyre kérelmet intézni az iránt, hogy ezen viszás és az illetőkre nézve káros helyzet megszüntetése céljából az akadémia rendkívüli hallgatói még a felvétel előtt

figyelmeztessenek az érettségi vizsgálat le nem tételéből származható következményekre.

A kiállítás ügyében, mely az erdészeti köröket is élénken foglalkoztatja ez idő szerint, említést érdemlő intézkedések tételére nem nyílt alkalma a választmánynak, miután annak előkészítése az országos erdészeti szakbizottság hatáskörébe tartozik, melyben egyesületünk is 12 taggal van képviselve. Csupán a turini kiállítás alkalmából fejeztük ki azon óhajtásunkat, hogy az ottan szerezhető tapasztalatoknak a budapesti kiállításnál való értékesítése végett ide is szakemberek küldessenek ki az erdészeti csoport tanulmányozása céljából.

Munkásságunk egyéb részletei közül végül még azon intézkedésekről kell megemlékezni, melyekkel az igazgatóválasztmány szakirodalmunk fejlődését gyámolítani igyekezett.

Legfontosabb ezek között az igazgatóválasztmány azon határozata, melylyel a múlt évi közgyűlésen 100 arannyal jutalmazott „Erdőhasználatlan“ című pályamunka kiadását rendelte el.

E munkát a bíráló-bizottság tudvalevőleg hézagpótló, sikerült kézikönyvnek találta, mely igen hasznos szolgáltatásokat tehet szakunknak.

Érdekeink tehát sürgősen megkövetelték, hogy irodalmunknak e kész terméke ne soká maradjon kéziratban, hanem minél előbb átadassék a közhasználatnak. Viszonyaink között azonban ezt a célt a szerző hathatós támogatása nélkül nehéz lett volna elérni, a mennyiben a kiadás terhei egy ily nagy munkánál sokkal nagyobbak, hogy sem azokat a szerző eleinte elviselhetné. Az igazgató választmány tehát mintegy kötelességének tartotta a szerzőnek segítségére lenni s ennélfogva, midőn ez munkáját kiadás végett az egyesületnek ajánlotta, habozás nélkül elvállalta a kiadás terheit, oly feltétellel, hogy szerzőnek egyelőre 1000 frt tiszteletdíj adatik,

a munka elárusításából befolyó összegek pedig az egyesület kamat nélkül számított kiadásainak fedezésére fordítatnak mindaddig, míg ezek teljesen megtérülvén, a felesleges példányok a szerzőnek átadhatók lesznek.

Ezen intézkedései a választmánynak, nem lehet tagadni, jelentékeny kiadásokkal terhelte folyó évi költségvetésüket, mert az összes költségek az 1000 frt tiszteletdíjjal együtt közel 3500 frtot fognak igénybe venni. De míg egyfelől éppen ezen összeg nagysága leginkább igazolhatja az igazgató választmány eljárásának szükségességét, másfelől az sem képezheti kétség tárgyát, hogy a költségek, melyek e hasznos és kéréselt könyv kiadására fordítatnak, ha nem is ebben az évben, de remélhetőleg már a közelebbi időben megtérülnek s így az egyesület a nélkül, hogy az előlegezésen kívül más áldozatokat hozna, hathatósan támogatni fogja ezzel is irodalmunkat s kezdeményezésével talán oly vállalatnak veti meg alapját, melyre már eddig is szükségünk volt, t. i. egy erdészeti könyvkiadó vállalatnak.

Az igazgató választmány tehát azon biztos reményben tette meg intézkedéseit ezen ügyben, hogy eljárását a t. közgyűlés is helyesni és jóváhagyni kegyeskedik, bár most, midőn utasításomhoz képest erre vonatkozó indítványomat előterjeszteni szerencsém van, egyszersmind azt is meg kell említenem, hogy az illető határozatok kimondásánál egyuttal az erkölcsi és anyagi felelősséget is elvállalta a választmány.

Áttérve irodalmi pályázatainkra, sajnálattal kell bejelentnem, hogy az Erdészeti növénytan kézikönyvére még 1881-ben kiírt s egyszer már meghosszabbított 200 aranyos pályázat eredménytelenül végződött, a mennyiben a f. évi márczius hó 31-én letelt határidőre egyetlen munka sem érkezett be. Az igazgató választmány tehát azon valószínű feltevésben, hogy a siker ezuttal is a megírandó munka nagy terjedelme miatt

maradt el, a határidőt 1885. márczius 31-éig még meghosszabbítani javasolja, de azon határozott kijelentéssel, hogy ha az óhajtott eredmény ezuttal is elmarad, e kérdés levétetik a pályázatok sorából.

Második pályázatunk, mely a Deák-Ferencz-alapítvány ez évi 100 arany jutalmával az Erdőrendezés kézi könyvére iratott ki, a folyó év végén jár le, ennek remélhetőleg kedvező eredményéről tehát csak a jövő évi közgyűlésnek fog jelentés tétetni.

Ezuttal kell intézkedni azonban a tisztelt közgyűlésnek az előbb említett alapítvány jövő évi 100 arany jutalmára kitüzendő pályakérdés tárgyára nézve, tisztelettel megjegyzevén, hogy az igazgató választmány erre vonatkozó javaslata külön előterjesztés alakjában fog később tárgyalás alá kerülni.

Állandó irodalmi vállalatainkról csak röviden említem meg, hogy azok a letelt idő alatt is gondoskodásunk tárgyát képezték. Az „Erdészeti Lapok“ füzetain kívül kiadtuk az Erdészeti Rendeleték Tára harmadik évfolyamát és közelebről kiadjuk az „Erdészeti Zsebnaptár“ következő évfolyamát is, mely ezuttal már a negyedik a sorozatban.

Hogy észlehető-e haladás ezen vállalatok újabb kiadványai-ban, azt a t. szaktársak vannak hivatva megítélni, részemről csak annyit jegyzek itt meg, hogy a kelendőség, melylyel bírnak, mint eddig, ugy most is felmentették egyesületünket a kiadások fedezésének gondjától.

Ügyvitelünkről és az időközben elintézését nyert folyó ügyekről nem lévén fontosabb megjegyezni való, legyen szabad áttérnem vagyoni állásunk ecsetelésére.

Pénztári kezelésünk ez évi eredményéről nehéz volna már most határozott adatokat közölni, mind a mellett annyit az alább következő adatokból is következtetni lehet, hogy

bevételeink és kiadásaink mérlege ez évben sem lesz kedvezőtlenebb, mint a megelőző években.

Bevételeink az év első napjától kezdve e hó 13-áig összesen	20,011 frt 01 krt,
kiadásaink ellenben	17,958 „ 24 „

tettek ki, pénztári készletünk tehát ez idő szerint 2,052 frt 77 kr, mely összegből 2000 frt az egyesült fővárosi takarékpénztárban helyeztetett el gyümölcsözőleg.

A 20,011 frt 01 kr összes bevételből 3785 frt 59 kr részint rendes alapítványi tőke törlesztésre, részint a Wagner Károly-alapítványra és a magyar erdőtisztek és erdészeti al-tisztek segélyalapja javára folyt be s mint ilyen az alapítványi pénztárt illeti. Folyó kiadásainkra felhasználható rendes bevételeink tehát eddig összesen 16,225 frt 42 krra ru gnak.

A most említett 3785 frt 59 krnyi rendkívüli bevételnek megfelelő összeg azonban kiadásaink között is előfordul, sőt kiadásainkban még további 8589 frt 81 kr is oly összegnek tekintendő, mely az előbbivel együtt értékpapírvásárlás céljából az alaptőkéhez csatoltatott. Tulajdonképeni tényleges kiadásaink tehát, ha a 17,958.24 frtnyi főössze gből ezeket leütjük, összesen csak 5582.84 frtot tesznek ki s így megtakarításunk az év letelt része alatt 10,642.58 forintra tehető.

A mi az év hátralevő részét illeti, a be nem fizetett tagsági díjakból, alapítványi kamatokból és más jövedelmekből kerek számban még körülbelül 10—11 ezer frt remélhető s hasonlókép kiadásaink is ennyire tehetők.

Letéti számadásunk szerint rendelkezésünkre áll még 2100 frt, melyből az „Erdészeti Növénytan“ 200 aranyos pályadíja és az „Erdészeti műszótár“ első költségei lesznek annak idejében fedezendőek.

Az el nem költhető alapítványi vagyon állásáról szintén kedvező jelentést van szerencsém előterjeszteni.

Számadásaink szerint ugyanis egyesületünknek jelenleg a magyar földhitel intézetnél következő értékpapirjai vannak elhelyezve.

5 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ -os papírértékű záloglevelekben . . .	6.000	frt — kr,
5 ⁰ / ₀ -os papírértékű záloglevelekben . . .	52.800	„ — „
4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ -os papírértékű záloglevelekben . . .	32,500	„ — „
4 ⁰ / ₀ -os magyar aranyjárdék kötvényekben	17,000	„ — „
Szőlődézsma váltásági kötvényekben	6,700	„ — „
1860. évi államsorsjegyekben	600	„ — „
	<hr/>	
összesen .	115,600	frt — kr.

Ezenkívül alapítványi vagyonunk tartozékát képezi még	75,038	frt 23 kr
magán kötelezvényekben biztosított tőke, és .	249	„ — „
készpénz, ugy, hogy jelenlegi tőke vagyonunk összesen	<hr/>	190,887
		frt 23 kr.

Összehasonlítva az alapítványi vagyon ezen állását a megelőző közgyűlés alkalmával bejelentett vagyonállapottal, a következő vagyonszáporodás mutatkozik :

A jelenlegi vagyongészlet, mint már említettett, kitesz értékpapirokban . . .	115,600	frt — krt,
magán kötvényekben	75,038	„ 23 „
és készpénzben	249	„ — „
	<hr/>	
együtt tehát .	190,887	frt 23 krt.

Ellenben a múlt évi közgyűlés alkalmával kimutattatott : értékpapirokban	100,000	frt — kr,
magán kötvényekben	74,121	„ — „
és készpénzben	1,039	„ — „
	<hr/>	
összesen .	175,160	frt 60 kr.

A vagyonszaporodás tehát egészben véve 15,726 frt 60 kr-ra tehető s ebből 14809 frt 53 kr az értékpapír és készpénzkészletre esik.

Az alaptőke ezen tekintélyes összegében benne foglaltnak alapítványaink is. Ezek közül a Deák Ferencz alapítvány véglegesen le van zárva s 10,000 frtnyi tőkénének kamatai irodalmi czélokra szolgálnak, a Wagner Károly alapítvány és a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjának tőkái ellenben továbbra is növeltetnek s kamataik özvegyek és árvák, és illetőleg szorult anyagi helyzetben levő erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyezésére fordíttatnak.

A Wagner Károly-alapítvány tőkéje a megelőző közgyűlés alkalmával 6884 frt 81 krt tett ki, jelenleg pedig 7225 frt 95 kr-ra rug. A gyarapodás tehát a letelt nyolcz és fél hónap alatt 341 frt 95 kr.

A magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapja ellenben a mondott időben 8757 frt 45 krt tett ki, míg most 13,931 frt 12 kr tőkével bir. A szaporodás tehát ezen alapítványunknál 5173 frt 67 krnyi tekintélyes összeget tesz ki.

A 341 frt 95 krnyi tőkeszaporulat a Wagner Károly-alapítványnál tisztán magán adakozás eredménye, melyhez 5 tagtársunk járult hozzá önkénytes adományával.

A magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjának 5173 frt 67 kr szaporulatából 1173 frt 67 kr a magánadakozásokra esik, a többit pedig azon 4000 frt teszi ki, melyet az elnökség a mult évi közgyűlés határozata alapján az 1883. évi bevételek feleslegéből ezen alapítványhoz csatolt.

Ezen alapítvány növeléséhez ugyanis alapszabályaink értelmében az egyesület addig, míg a tőke a 20.000 forintot el nem éri, bevételei feleslegéből maga is minden évben hozzájárulni tartozik, minél fogva az igazgatóválasztmány meghagyásából ezuttal is kérem kell a tisztelt közgyűlést, hogy e

járulékot a folyó évre megállapítani kegyeskednék. Az összeget illetőleg az igazgató választmány 1000 frtot hozván javaslatba, tisztelettel kérem a közgyűlést, hogy ennek az alapítványhoz való csatolására az elnökséget felhatalmazni kegyeskednék.

Vagyoni gyarapodásunkkal arányban növekedett a letelt idő alatt tagtársaink száma is. Mig ugyanis a múlt évi közgyűlés alkalmával egyesületünk összesen 689 alapító, 630 rendes, 5 tiszteletbeli és 1 pártoló tagot számlált, addig jelenlegi létszáma, a most belépni szándékozókát nem számítva, 702 alapító, 688 rendes, 5 tiszteletbeli és 1 pártoló tagból áll. Számunk tehát 8 és fél hónap alatt összesen 61 új taggal növekedett.

Ezek névsora az egyes választmányi ülések jegyzőkönyvében már közzététetvén, ezuttal csak a most belépni kívánókat van szerencsém bejelenteni.

Felvétetni kívánnak alapító tagul Kovács Géza ajánlata mellett: Párnai Attila m. kir. erdészjelölt, 160 frt alapítvánnyal kötvényben; továbbá rendes tagokul: Róth Ignác ajánlata mellett Bärenthali Praxa Béla cs. kir. erdőmester; a titkár ajánlata mellett Cseh Pál erdész; Véssey Ferencz ajánlata mellett Góts Mihály famester; Figura József ajánlata mellett Burián Ferencz segéderdész; Réman József ajánlata mellett Nadhera Ferencz alerdész; Schmidt Ignác ajánlata mellett Cseh Bertalan erdőrendező segéd; Vanke Sándor ajánlata mellett Singer Gyula erdőgyakornok; Balogh Kálmán ajánlata mellett Neuber Alajos gazdatiszt.

Tisztelettel kérem a közgyűlést, hogy az itt felsoroltakat egyesületünk kötelékébe felvenni kegyeskedjék.

Végül azon sajnós veszteségeket kell bejelentennem, melyek egyesületünket a lefolyt idő alatt érték. A kérlelhetetlen halál ugyanis ezuttal sem kimélte meg egyesületünket, úgy hogy ennek folytán 9 tagtársunkat; névszerint: Révész Károly m. kir.

főerdészt, a szeged-királyhalmi erdőőri szakiskola volt igazgatóját, továbbá id. Schusztér József, Stand Bálint, Pokorny Károly, Gaszner Lázár, Vuja Filip, Teutschl Antal, Nemes Gyula, Kovács György és Fritz András érdemes tagtársainkat most már az elhunytak közé kell számítanunk.

Ezen szomorú kötelesség teljesítésével befejezván jelentésemet, tisztelettel kérem a közgyűlést, hogy az elősoroltak elhunytá felett részvétét jegyzőkönyvileg is kifejezni méltóztatnék.

Egyesületi közlemények.

(Az országos erdészeti egyesület 1884. évi szeptemberhó 15—17-én Pécsen tartott rendes közgyűlésének jegyzőkönyve.)

Jelenvoltak: Gróf Tisza Lajos, egyesületi elnök;
Kálnoki Bedő Albert, egyesületi első alelnök;
Horváth Sándor, egyesületi titkár;
Aidinger János Pécs városának polgármestere, kir.

tanácsos;

Almásy Andor m. kir. főerdőmester, alapító tag;
Asztalos József, városi bizottsági tag;
Bachó János m. kir. erdész, alapító tag;
Bánffy Simon, kir. közjegyző;
Barna György, erd. ellenőr, rendes tag;
Barrois Sándor járási főerdész, rendes tag;
Bayerle János, városi könyvvezető;
Belházy Emil m. kir. főerdőtanácsos, alap. tag;
Belházy Jenő m. kir. erdőtitkár, alap. tag;
Bencze Sándor, árvaszéki pénztáros;
Blum Gyula, kir. mérnök;
Blauhorn Lajos, ügyvéd;